

PHÂN TÍCH NHÂN VẬT TÔI TRONG TRUYỆN NGẮN TÔI ĐI HỌC

Văn mẫu Phân tích nhân vật tôi trong truyện ngắn Tôi đi học hay nhất đã được tuyển chọn và biên soạn giúp các em học sinh lớp 8 cùng tham khảo.

NHỮNG BÀI VĂN PHÂN TÍCH NHÂN VẬT TÔI TRONG TRUYỆN NGẮN TÔI ĐI HỌC TUYỂN CHỌN

Bài mẫu 1: Phân tích nhân vật tôi trong truyện Tôi đi học

Tôi đi học như là một bức tranh tuổi thơ nhiều màu sắc mà mảng màu nào cũng rộn ràng, cũng đẹp đẽ. Song có thể nói tất cả những màu sắc đều gắn với “màu nền” là dòng cảm xúc của cậu học trò. Những biến thái liên tiếp ấy trong dòng cảm xúc của nhân vật “tôi” thực giống như những đốm lửa hồng thấp dần lên những kỷ niệm tuổi học trò.

Có thể nói, những cảm xúc “ngây thơ và non nớt” của cậu học trò trong truyện ngắn của Thanh Tịnh cũng là cảm xúc của tôi, của bạn và của tất cả chúng ta, những ai đã từng một lần chập chững cấp sách tới trường. Dòng cảm xúc của nhân vật tôi “tôi” đã khai quát cảm giác chung của mọi người.

Tôi nghĩ, nếu như truyện không phải là dòng hoài niệm thì hẳn những ấn tượng về mặt thời gian ở đầu truyện chỉ là một sự tinh cò. Cái đầu tiên được cảm nhận bằng ấn tượng chứ không phải theo kiểu một thói quen. Người đọc hình dung khá dễ cảm xúc của nhân vật “tôi” trong truyện ngắn này. Đó là dòng cảm xúc được kết nối từ ba mạch ngắn độc lập mà thống nhất.

Phần đầu truyện, ta bắt đầu xúc động và dường như cũng giống nhân vật, ta “mơ man” với những kỷ niệm ngày xưa. Ôi, kỷ niệm đó dù đã rất xa nhưng sao vẫn ngọt ngào biết mấy. Nhớ lúc đó vào quá nửa mùa thu, mùa của ngày hội khai trường. Ta ngai ngùng theo chân mẹ bước từng bước trên con đường quen thuộc mà lòng đầy bao khoan thắc mắc. Con đường với ta đã quá quen nay sao có cái gì xa lạ. Phải chăng vì ta đã lớn khôn, ta đã bắt đầu cấp sách tới trường. Cảm xúc ấy hẳn chúng ta đều đã từng trải qua. Trong cái ngày khó quên ấy có một thứ hiện diện quen thuộc với tất cả những cô cậu học trò: Đồ dùng học tập. Nhân vật tôi cảm nhận về nó mới độc đáo làm sao “hai quyển vở mới ở trên tay tôi đã bắt đầu thấy nặng”. Tôi “ghì chặt” mà “một quyển vở cũng xêch ra và chênh đầu chui xuống đất”. Thế là từ nay ta bắt đầu gắn với cái nợ bút nghiệp, đèn sách.

Công trường mở ra, cũng mở luôn tiếp phần tiếp theo của dòng cảm xúc. Bây giờ không phải là lâm với con đường, cảnh vật mà là lâng lâm với ngôi trường tiểu học. Ngôi trường trông “xinh xắn và oai nghiêm”. Cái liên tưởng của nhân vật “tôi” thật là thú vị. Tất cả đều lạ, nhưng đang dần thân thiện và hòa hợp. “Tôi” xúc động và xao xuyến nhất là khi nghe tiếng trống giục tiết học đầu tiên. Nhưng rồi “tôi sợ”, “tôi” ngập ngừng nghe theo lời ông đốc. Cảm giác lúc ấy đúng là sung sướng nhưng quả thật sao ta lại thấy xa mẹ ta đến thế. Ta nhớ mẹ vô cùng, muốn sà ngay vào lòng mẹ và chẳng còn muốn đi đâu nữa.

Rồi buổi học đầu tiên cũng bắt đầu. Nhân vật “tôi” miễn cưỡng bước vào lớp sau những lời dỗ ngọt ngào của mẹ. Phòng học mới có bao điều lạ, lạ thay, lạ bạn và cả chỗ ngồi của mình đây nữa. Nhưng sao rồi ta lại thấy quen thân nhanh thế: Chỗ ngồi ngày sẽ là của ta, nhưng cậu bạn kia chưa biết tên, chưa dám hỏi tên nhưng sao vẫn thấy quen quen. Cái cảm giác đầu tiên vào lớp ấy đúng như cái cảm giác vừa quen vừa lạ.

Dòng cảm xúc của nhân vật “tôi” là dòng biến thái giản dị mà tinh tế. Những cảm xúc đầy ẩn tượng chắc chắn không chỉ khơi lại trong tôi mà còn là ở tất cả mọi người những kỉ niệm về cái ngày đầu tiên chạy lon ton theo mẹ đến trường. Cái ngày ấy đầy ý nghĩa. Nó khởi đầu cho con đường chinh phục tri thức của mỗi người chúng ta.

Bài mẫu 2: Phân tích nhân vật tôi trong truyện Tôi đi học

Theo cha tôi kể lại thì truyện ngắn “Tôi đi học” có từ cái thuở cha tôi còn đi học tiểu học.

Thế mà khi đọc lại, tôi nhớ cái thuở mới cắp sách đến trường. Tôi có cảm nghĩ rằng mỗi chữ, mỗi câu tác giả viết có rất nhiều ý nghĩa khi xuống âm lên... Âm điệu câu văn như nhịp đập trái tim bến lén rụt rè của đứa con nhỏ theo mẹ đến trường lớp lần đầu... “Hàng năm cứ vào cuối thu... Tôi quên sao được buổi sớm mai hôm ấy. Những kỉ niệm của buổi tựu trường lần đầu... Một mùi hương lạ xông lên trong lớp... ”

Truyện ngắn có những phát hiện rất tinh tế và tài hoa khiến người đọc như hiện ra trước mắt mình một cái “tôi” thuở ấy...

Vâng! Nhân vật “tôi” thuở ấy có hình hài và tâm trạng rất giống tôi sau này khi lần đầu tiên nắm tay mẹ bước vào sân trường.

“Tôi” thuở ấy là tác giả, đã miêu tả buổi đi học đầu tiên rất ẩn tượng: Tôi mặc bộ quần áo mới sang trọng và đúng đắn... Đọc đường đến trường gặp mấy bạn nhỏ trạc tuổi, tôi ăn mặc turom tất, nhí nhảnh gọi nhau và trao sách vở cho nhau. Chỉ có hai quyển vở trên tay mà tôi bắt đầu thấy nặng. Tôi nắm chặt lấy chúng, bắt chước mấy cậu đi trước muôn xin mẹ đưa cả bút thước cho mình cầm nữa.

Trước sân trường đông đúc người đưa con đi học, vẻ mặt người nào cũng vui tươi và ăn mặc turom tất.

Sau một lúc hồi hộp, tôi nhìn lại ngôi trường oai nghiêm, to lớn như đình làng. Sân rộng, tường cao, trưa hè sẽ nắng lặng, tôi hơi lo sợ.

Đứng bên cạnh, mấy cậu học trò mới như tôi cũng bỡ ngỡ đứng nép vào bên người thân hay đi lại nhẹ nhàng. Có thể ví họ như lũ chim non sắp biết bay nhìn bầu trời cao rộng vừa thèm muốn vỗ cánh bay lên nhưng còn e sợ ngùng...

Thế rồi, sau một hồi trống vang lên, mấy người học trò cũ đến xếp hàng dưới hiên đi vào lớp.

Chúng tôi lúng túng vụng về, toàn thân run lên, quả tim như ngừng đập... Trong lúc đó ông đốc gọi mấy cậu học trò mới đến đứng trước lớp ba, rồi gọi tên từng người. Nghe gọi đến tên mình tôi giật mình lúng túng quên cả mẹ đứng đằng sau.

Với cặp mắt hiền từ và cảm động, ông đốc nói với chúng tôi mấy điều chúng tôi nghe rõ từng tiếng nhưng không ai trả lời mà chỉ có một tiếng dạ ran của phụ huynh đáp lại.

Khi ông đốc nói: “Thôi các em đứng dậy sắp hàng để vào lớp”, tự nhiên tôi cảm thấy như có bàn tay ở phía sau đẩy tôi tới trước.

Mấy cậu bắt đầu khóc, tôi cũng quay lưng dùi đầu vào lòng mẹ khóc theo. Ông đốc an ủi chúng tôi đừng khóc vì đến trưa sẽ lại về nhà và ngày mai lại được nghỉ cả ngày.

Sau đó, mười tám người chúng tôi xếp hàng dưới hiên lầu lượt đi vào lớp năm.

Tác giả tả cảnh mọi người vào trong lớp cái gì cũng thấy lạ, thấy hay, có bắt đầu có sự cảm mến và quyến luyến các vật và bạn bè xung quanh.

Tác giả kết luận bằng cách miêu tả một hình ảnh rất đẹp:

“Một con chim non liêng đến đứng trên bờ cửa sổ, hót mấy tiếng rụt rè rồi vỗ cánh bay cao”

Bằng cách kể chuyện kết hợp với miêu tả, tác giả đã diễn tả dòng cảm xúc của mình “tức là cái tôi trữ tình” rất trong trẻo, sinh động về ngày đầu tiên đi học. Đó là cái ngày không ai quên, thậm chí còn khắc ghi vào tâm khảm suốt cuộc đời.

Đây là 2 bài [văn mẫu lớp 8](#) Phân tích nhân vật tôi trong truyện Tôi đi học để các em cùng tham khảo. Các em có thể xem thêm bài soạn và những bài văn mẫu về tác phẩm Tôi Đi Học khác tại doctailieu.com.

- [Tóm tắt truyện ngắn Tôi đi học bằng một đoạn văn ngắn](#)
- [Phân tích truyện ngắn Tôi đi học - Thanh Tịnh](#)
- [Soan bài Tôi đi học](#)